

A. Školnikov Děti proti otcům aneb demence a odvaha

- editor007 | 12. června 2024

SVĚT: Při studiu současné geopolitiky vás možní neopouští pocit shromáždění nebojácných idiotů, kteří v zásadě nechápou možné důsledky svých činů a složitost úkolů, kterým čelí. Představitelé pokolení současných lídrů se považují za nejchytřejší, ale nejsou schopni ani minimálně reflektovat činy svých oponentů, považující je za hloupější verzi sebe sama. Jestliže s těmi samými probíhá vnitrodruhový boj, správnost obrazu světa se potvrzuje. Když však čelí silným vnějším výzvám (konfrontace mezi Západem a Ruskem), jejich hry se promění v primitivní, snadno viditelné intriky, bez jakýchkoli složitých konstrukcí, bez jakýchkoliv aspoň dvou tahů dopředu.

Nacházející se dnes u moci pokolení elity ve velké části světa, ale v první řadě v Evropě, je představováno vychytralými, promyšlenými, zákeřnými, ale neschopnými i dokonce hloupými individui. Tito lidé jsou schopni realizovat akce a plány, pokud se nezmění základní principy, zákony a vztahy ve světě. V měnících se podmínkách se prostě nedokážou přizpůsobit a změnit své vzorce myšlení a chování. V posledních letech, jak přibývalo katastrofických změn ve světě, jejich plány a činy přestaly přinášet požadované výsledky, což dovolovalo jen velmi omezenou stabilizaci situace.

To vše vede dlouhodobě ke smrti (politické) nejen jich samotných, ale i všeho s nimi spojeného. Podle nejlepších tradic „hlouposti a odvahy“ současní vůdci zemí a etnických systémů, po dosažení biologické dospělosti, se hrnou do boje. Dalo by se čekat na další generaci vůdců a manažerů, ale tam je všechno ještě horší – infantilní iniciativní pitomci, jejichž hloupost a odvahu doplňuje pubertální chování, a perverze a zvrácenosti jsou povýšeny na kult, ačkoli mnohým už je přes 30 let.

Po přečtení románu „Otcové a synové“ od I.S. Turgeněva se může složit nesprávná a zkreslená představa o předurčenosti, přirozenosti, cykličnosti a opakování stejných procesů v každé generaci. Na základě toho lze snadno dojít k závěru, že není potřeba vychovávat děti a vnoučata, protože jakákoliv inovace se dá snadno začlenit do přirozeného procesu diferenciaci mladé generace. Není třeba se bát a tak není třeba nic dělat, říká se, za našich časů bylo taky hodně věcí, stačí počkat a všechno půjde samo, mladí se vyřádí a vyrostou, dospějí. V této logice se jakákoliv extravagance a hloupost stává normou v důsledku apelu na ukázanou literární zápletku.

Práce je nahrazována nečinností. Podle tohoto schématu by zrání a formování jedince nemělo nastat v důsledku složitých, špatně předvídatelných a pracovně náročných procesů výchovy, práce, formování atd., ale přirozeným způsobem. Jen je potřeba odstranit tlak, nedělat nic, nerušit přírodu a společnost. Tento přístup nevede ke kopírování prosperujících, cílevědomých a energických rodičů, ale ke vzniku flákačů, parazitů, pitomců, narkomanů a prostě „zlaté mládeže“ v další generaci. Není divu, že takto funguje významná část současné psychologie, založená na přítomnosti a priori 100% viny rodičů za všechny problémy, v důsledku dospívání a socializace jedince, čímž popírá jeho vlastní osobnost a vůle.

Pochopení problému otců a dětí se může shodovat s románem I.S. Turgeněva, ale obě generace musí zůstat součástí jediného intelektuálního, kulturního a civilizačního prostoru, zachovávajícího kontinuitu a přirozený vývoj, bez silného cizího vlivu. Pak se mnoho procesů a cyklů skutečně sejde a formy vzpoury mládeže se seřadí do souvislé dialektické subkulturní linie. Moderní západní společnost je však napříč generacemi rozdělena přerušováními kontinuity kultury a intelektu.

Jestliže porovnáme složitost myšlení, logiky a kreativity různých generací stejného věku, získáme obrázek těžké degradace a otupělosti, staří lidé mohli znát méně zbytečných informací, ale uměli myslet abstraktně a systematicky. Moderní mládež je opakem. Právě důsledek toho vidíme v současné geopolitice Západu, kdy na vrcholu nezůstali prakticky žádní myslící lidé, ti kteří je nahrazují, jsou možná mazaní jako sedláci, ale proti jakémukoli profesionálnímu obchodníkovi jsou bezmocní, neřkuli proti mysliteli.

Mezi západními elitami a vůdci jsou stále zástupci starší generace, nikoli věkem, ale ontologií, ale budou vyhozeni na periferii rozhodování. Představte si, že existuje vojenská rada, na které o všem rozhodují zástupci dospělé generace, povzbuzuje je nepřiměřené mládí a pak se ke slovu dostane jeden z mála starých lidí. Kdy se snaží vysvětlit a donést, že navrhovaný plán vede k naprosté katastrofě, je potřeba ostrých a bolestivých kroků. Apeluje na své zkušenosti a složitost toho, co se děje, ale vše marně. Z respektu ho vyslechnou, označí ho za „ztrácejícího rozum“ a plán nechají beze změny, protože demence a odvaha.

Tak i v současné Evropě je těch pár, kteří rozumí, odstrkováno od pák a kvůli věku a malé síle se nemohou vrátit. Je jejich vlastní vinou, že vychovali takové generace dětí a vnoučat a nyní s úzkostí a bolestí sledují, jak sebevědomí pitomci vedou vše ke katastrofě. Jediné, co mohou udělat, je schovat se do vzdáleného rohu, daleko od hlavního směru útoku, a doufat a modlit se, že potíže přijdou okrajově. Jejich slabou nadějí na budoucnost Evropy v jakékoli podobě jsou jejich staří protivníci: Rusové a Britové (s Brity bych osobně nesouhlasil, i ti se chovají podobně a procesy, které nyní vrcholí, mají počátek v období Tchtcherové - pozn.překl.), protože jinak přijdou neobarbarští nepřátelé. Volba je mezi velmi špatným a prostě hrozným, ale nic jiného neexistuje.

Poznámka: Dá se s tím v podstatě souhlasit, ale je třeba přitom vědět, že to není záležitost posledních desetiletí. To se jen zostrňuje. Kdyby neexistoval Sovětský svaz a socialistický tábor, Západ by neměl vůbec žádnou potřebu připouštět „zbytečně moc lidí“ ke kvalitnějšímu vzdělávání. Nová fáze, která vrcholí dnes, byla spuštěna v druhé polovině šedesátých let minulého století. Průvodním znakem byl čím dál tím tvrdší rock a hnutí hippies (Byl také takový paradox. U nás probíhal pokus o změnu systému na více nebo zcela kapitalistický a ve Francii studenti chtěli více jakéhosi socialismu a odstranění de Gaulla - pozn.překl.). A ani předtím nebylo vše tak v ažůru na tom Západě. A je také nutno vědět, že to vše spouštěly především elity USA obou politických stran, Oslové i Sloni. A je také třeba vědět, že vzdělávání elit znamená především získávat známosti, kontakty do budoucna a teprve daleko za tím jsou nějaké ty vědomosti. Prostě kupované tituly, dalo by se říci s jistým zjednodušením.

Zbytky konzervativních elit, intelektuálů, vlád, duchovenstva, průmyslníků atd. budou připraveni vyjednávat, když dojde ke katastrofě. Rádi by začali konverzovat už teď, ale jejich vlastní děti a vnoučata jim to nedovolí, čímž zničí ty staré, kteří jsou „bez rozumu“ a kteří nechápou, že jen pár kroků a Evropa dosáhne nebývalého úspěchu a velikosti. Rusko nemusí spěchat, čas je na jeho straně, čím později zahájí jednání s posledními myslícími Evropany, tím méně budem muset brát ohled na jejich touhy a zájmy, které se liší od ruských.

Pokud jde o naše vzdělání, přišli jsme o generaci 15-30 let kvůli jednotné státní zkoušce (testy „EGE“ nasazené liberály - pozn.překl.), ale tu další zachráníme tím, že je proženeme stresem a naučíme je logice za pár let, ke které se dostanou. Jakékoli pokusy o nastartování sociálního zabezpečení a fňukání nad personálem ministerstev způsobí přesun ke čtenářům, protože je nebude možné naučit abstrahovat a dívat se šířeji jiným způsobem. Text je ale o něčem jiném.

A ano, je to legrační, ale demence a odvaha v zahraniční politice mezi evropskými vůdci a autoritami se snoubí s demencí a zbabělostí v domácí politice, těžká rozhodnutí jsou pro hlupáky snadná ...

Poznámka: Hlupák a idiot, s jakýmikoliv papírovými tituly, prostě nechápe, že dělá špatné rozhodnutí, protože se záměrně obklopuje právě takovými, jako je on sám. A ti s ním budou souhlasit. Jako příklad numero uno lze použít „naši českou vládu“.

Ve výchově a školství jsou špatné minimálně dvě záležitosti. Poměr učitelů a učitelek musí být vyrovnaný, spíše s převahou mužů. A s tím související ponechávání výchovy v rodině osudu, nebo jen na bedrech jednoho rodiče, častěji to bývá opět žena. Dítě potřebuje mít před sebou správné vzory z obou stran, muže i ženy, také proto, aby vědělo, jak se má chovat. Musí vidět všechny možné druhy práce, musí pomáhat, musí se prostě tím utahat. Pak i hraní dětských her je pro ně přínosem. Musí se rozvíjet ve správném období, rozvíjet představitivost a správná fantazie (ta která všechno rozpojuje a složí dohromady a nejlepší je k tomu četba kvalitních knih věku přiměřených). Nejkritičtější období je od narození do cca 15 let. Ano, je to tak. Během té doby se mění sice možnosti, ale každý správný „návyk“ je důležitý. Naprosto kritickým obdobím je do cca 3-5 let, kdy se dítě musí naučit třeba - jako jeden „recept“ - milovat jemu čtené pohádky a dokázat si je pamatovat. Tady se rozvíjí celková schopnost mozku na zapamatování mnohem později složitě školní látky i na vysokých školách.

Pokud dokážete probudit přirozenou zvědavost (ne provokativní dotazy) pak stačí důsledná výchova docca 8 let a pak už jen, ale pořádně, stačí nenápadně usměrňovat.

Ovšem je pravda, že často každý z rodičů má jinou představu o výchově a to je to nejhorší, pak dítě propadne zmatku.

Takže ty elity jsou prostě nevychované. Protože o tom nerozhoduje bonton a společensky správně předepsané chování, ale musí to být vrozeno.

A kromě toho, degradace lit je jednou z neměnných příčin zániků různých říší, ba i celých civilizací. Na základě právě toho neustále již dlouhou dobu tvrdím, že „západní civilizace“ prostě skončí. Jako skončil Řím, který si „západní civilizace vybrala k následování. Právě proto, že potomci mají zajištěnu moc, nemusí se snažit o nic jiného, než bojovat sami mezi sebou. Nemají pak žádnou představu o obyčejném životě, kterým opovrhují. Oni jsou přece něco víc, ne?

A kdo nejvíce u nás nadává prostým občanům, kdo jimi nejvíce opovrhuje? Správně, naše vládnoucí „dementní a odvážná“ koalice SPOLU.

Řeknete, že nejsou u nás až tak dlouho dědičně u moci, ale je třeba si uvědomit, že ochotně a rádi slouží tomu, kdo je podporuje - Spojeným státům a jejich dalším slouhům v EU ... a byli na to často dlouho „správně“ připravováni! Proto závěry platí i o USA, kde přece nenašli nikoho, kdo by byl vhodnějším kandidátem za liberály na prezidenta než přestárlého J. Bidena ... i to je přece vypovídající, že? Dokazuje to, že ta „demence a odvaha“ lídrů Ameriky není o nic menší než té evropské, ba je dokonce starší a „vyzrálejší“, než „demence a odvaha“ těch, které si americká elita sama dosadila v Evropě.

AUTOR: Andrej Školnikov

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)